

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 29 januari 2002

Nr 33—43

INNEHÅLL

Nr	Sidan
33	Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare 133
34	Lag om temporär ändring av 17 § lagen om pension för företagare 135
35	Lag om ändring av 17 § lagen om pension för företagare 136
36	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av ändringarna i 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs och om ikraftträdande av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av konventionen 137
37	Statsrådets förordning om sjöräddning 138
38	Statsrådets förordning om betalning av frontunderstöd till vissa utländska frivilliga frontmän ... 142
39	Statsrådets förordning om rehabiliteringsverksamhet för krigsinvaliders makar och änkor samt krigsänkor 143
40	Statsrådets förordning gällande ändring av förordningen om avgifter som uppbärs för tillfälliga statsgarantier som beviljas flygbolagen 145
41	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om statens tekniska forskningscentral 146
42	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av inkomstgräns avsedd i 18 § 2 mom. lagen om skada, ådragen i militärtjänst 147
43	Undervisningsministeriets förordning om ändring av undervisningsministeriets beslut om priser per enhet för anläggningsprojekt inom undervisnings- och biblioteksväsendet 148

Nr 33

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 25 januari 2002

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) en ny 17 c § som följer:

Särskilda övervakningsbestämmelser

17 c §

Utän hinder av vad som föreskrivs i 18 § eller i 18 kap. 6 § lagen om försäkringsbolag har ett arbetspensionsförsäkringsbolag och dess ombud rätt att till ett annat företag som hör till samma i 14 b kap. lagen om försäkringsbolag avsedda försäkringsgrupp eller till samma i 18 kap. 6 b § 2 mom. lagen om försäkringsbolag avsedda ekonomiska sammanslutning lämna ut sådana uppgifter som omfattas av tystnadsplikten och som är

nödvändiga för skötseln av uppgifterna enligt denna lag.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. kan ett arbetspensionsförsäkringsbolag till ett annat företag som avses i 1 mom. lämna ut de uppgifter som behövs för kundbetjäning, skötseln av kundförhållanden och annan kundhantering. Sådana uppgifter är arbetsgivarens eller företagarens namn, personbeteckning, företags- och organisationsnummer och kundbeteckning, uppgifter som behövs för kontakter, uppgifter om företagets ägandeförhållanden och försäkringsarrangemang och

RP 220/2001
ShUB 46/2001
RSv 209/2001

lönesumman samt sådana uppgifter i anslutning till kundhanteringen som kan jämföras med dessa uppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2002.

Helsingfors den 25 januari 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 34**L a g****om temporär ändring av 17 § lagen om pension för företagare**

Given i Helsingfors den 25 januari 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/1969) 17 § 1 mom., sådant det lyder i lag 656/2000, som följer:

17 §
Om inte något annat följer av denna lag gäller dessutom i tillämpliga delar 2 § 2 mom., 3 § 1 och 2 mom., 3 a, 4, 4 a—4 h och 4 j—4 n §, 5 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten samt 3, 4 och 6 mom., 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10 och 10 c §, 11 § 2 och 11 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten och 4 mom.

samt 14, 16, 17, 17 a—17 c, 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e och 22 § lagen om pension för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2002 och gäller till och med den 31 december 2003.

Helsingfors den 25 januari 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 35

L a g

om ändring av 17 § lagen om pension för företagare

Given i Helsingfors den 25 januari 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/1969) 17 § 1 mom., sådant det lyder i lag 378/2001, som följer:

17 §
Om inte något annat följer av denna lag gäller dessutom i tillämpliga delar 2 § 2 mom., 3 § 1 och 2 mom., 3 a, 4, 4 a—4 h och 4 j—4 n §, 5 § 1 mom., 2 mom. 1 punkten samt 3, 4 och 6 mom., 5 a—5 c, 7 g, 7 h, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10 och 10 b—10 d §, 11 §

2 och 11 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten och 4 mom. samt 12 d, 14, 16, 17, 17 a—17 c, 18, 19, 19 b—19 e, 20, 21, 21 a—21 e och 22 § lagen om pension för arbetstagare.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 25 januari 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 36

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av ändringarna i 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs och om ikraftträdande av lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av konventionen

Given i Helsingfors den 25 januari 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av inrikesministern, föreskrivs:

1 §

De den 18 maj 1998 gjorda ändringarna i den i Hamburg den 27 april 1979 ingångna konventionen om efterspanings- och räddningsverksamhet, som godkänts av riksdagen den 18 september 2001 och godkänts av republikens president den 30 november 2001 träder i kraft internationellt för Finlands del den 1 februari 2002 så som därom har överenskommits.

2 §

Lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i

ändringarna av 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs (1144/2001) träder i kraft den 1 februari 2002.

3 §

De ändringar i konventionen som inte hör till området för lagstiftningen gäller som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Helsingfors den 25 januari 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 37

Statsrådets förordning om sjöräddning

Given i Helsingfors den 17 januari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, föreskrivs med stöd av 5 § 3 mom., 25 § 2 mom. och 27 § 1 mom. sjöräddningslagen (1145/2001):

1 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *ovisshetsläge* ett sådant i 2 § 1 punkten underpunkt a sjöräddningslagen (1145/2001) avsett kritiskt läge där det råder ovisshet om en människas säkerhet till havs eller då det annars är skäl att vidta åtgärder för att utreda ett eventuellt behov av undsättning,

2) *beredskapsläge* ett sådant i 2 § 1 punkten underpunkt b sjöräddningslagen avsett kritiskt läge där det kan befaras att en människas säkerhet är i fara till havs eller då de åtgärder som vidtagits för att utreda ett behov av undsättning har varit resultatlösa,

3) *nödläge* ett sådant i 2 § 1 punkten underpunkt c sjöräddningslagen avsett kritiskt läge där det är uppenbart att en människa är i fara till havs och i behov av omedelbar hjälp.

2 §

Ledning av efterspanings- och räddningsaktioner

Sjöräddningsledaren vid den behöriga sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen leder efterspanings- och räddningsverksamheten. Sjöräddningsledaren avgör utifrån de uppgifter som erhållits det kritiska lägets allvarlighetsgrad och svarar för att

behövliga efterspanings- och räddningsenheter tillkallas samt för att de ges de uppdrag som det kritiska läget kräver.

3 §

Verksamhet i ovisshetsläge

I ovisshetsläge skall sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen inleda efterforskning för att utreda ett eventuellt behov av undsättning.

4 §

Verksamhet i beredskapsläge

I beredskapsläge skall sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen i mån av möjlighet utvidga efterforskningarna och inleda efterspaningar för att utreda ett eventuellt behov av undsättning, samt förbereda sig på att inleda behövliga räddningsaktioner.

5 §

Verksamhet i nödläge

I nödläge skall sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen i syfte att rädda människoliv vidta alla åtgärder som med tillgängliga resurser är möjliga och ändamålsenliga.

6 §

Avslutande och avbrytande av efterspanings- och räddningsaktioner

Åtgärder som inletts på grund av ett kritiskt läge får avslutas när det utifrån de efterforskningar och efterspaningar som gjorts har utretts att ytterligare åtgärder inte behövs eller när alla de som var i nöd eller fara har hittats och räddats eller när det har visat sig att det inte finns något motiverat hopp att hitta överlevande.

Åtgärder som inletts på grund av ett kritiskt läge kan avbrytas tillfälligt om de förhållanden som råder på verksamhetsområdet på grund av mörker, väder eller annat motsvarande skäl hindrar ändamålsenliga efterspanings- och räddningsaktioner.

Beslut om avslutande och avbrytande av efterspanings- och räddningsaktioner fattas av sjöräddningsledaren.

7 §

Samordning av efterspanings- och räddningsaktioner med annan sjö- och flygtrafik

Sjöräddningsledaren skall sörja för att behövlig information ges till den regionala servicecentralen för fartygstrafikservicesystemet, till luftfartsverkets regionala flygtrafikjämscentral samt till polisen för att dessa skall kunna vidta sådana åtgärder som de anser behövliga för styrning eller begränsning av trafiken på olycksområdet eller i dess närhet.

8 §

Behörighetsvillkor för sjöräddningsledare

Sjöräddningsledaren skall vara

1) en officer som har avlagt officersexamen och som har i 21 § 1 mom. förordningen om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning (1256/1997) avsedd vaktstyrmans utbildning, eller

2) en institutsofficer som har avlagt sjöbevakningslinjens grund- och kompletteringskurs vid gränsbevakningsväsendets läroinrättning eller någon tidigare kurs som motsvarar dem.

Sjöräddningsledaren skall ha avlagt allmän

radiooperatörsexamen samt gräns- och sjöbevakningsskolans kurser för sjöräddningsledare och för ledare på olycksplatsen samt andra kurser inom sjöräddningstjänsten som gränsbevakningsväsendet bestämmer närmare om.

Sjöräddningsledaren skall ha sådan förmåga och skicklighet som förutsätts för ett framgångsrikt ledande av krävande uppgifter inom sjöräddningsväsendet.

9 §

Styrning och övervakning av sjuktransporter på basnivå

Gränsbevakningsväsendet ingår avtal med de regionala eller lokala hälso- och sjukvårdsmyndigheterna vid de baser där sjöräddningshelikoptrarna är placerade om upprätthållande av yrkeskunskap och påvisande av yrkeskompetens hos transportpersonalen beträffande sjuktransporten på basnivå samt om den styrning och rådgivning som transportpersonalen behöver under transporten.

10 §

Tillsättande av delegationen för sjöräddningstjänsten samt dess sammansättning

Inrikesministeriet tillsätter delegationen för sjöräddningstjänsten för två år i sänder.

Delegationen har en ordförande, som skall vara en gränsbevakningsman som är väl insatt i sjöräddningstjänsten. Delegationen har dessutom 14 andra medlemmar varav 11 representerar andra sjöräddningsmyndigheter och 3 representerar centrala frivilliga föreningar eller andra sammanslutningar i branschen. Delegationen har rätt att anställa en sekreterare med uppgiften som bisyssla.

11 §

Tillsättande av ledningsgruppen för ett sjöräddningsdistrikt samt dess sammansättning

Kommendören för sjöbevakningssektionen i fråga tillsätter ledningsgruppen för ett sjöräddningsdistrikt.

Till medlemmar i ledningsgruppen kallas

representanter för centrala myndigheter och frivilliga föreningar eller andra sammanslutningar som deltar i sjöräddningstjänsten inom sjöräddningsdistriktets område.

12 §

Ledningsgruppen på olycksplatsen

När flera myndigheter, eller utöver myndigheterna även frivilliga, deltar i åtgärderna inom olycksområdet tillsätter sjöräddningsledaren vid behov en ledningsgrupp på olycksplatsen, bestående av experter på olika områden, som bistår ledaren på olycksplatsen.

13 §

Anmälningar och informationsutbyte

Sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen skall sörja för att de som deltar i sjöräddningstjänsten utan dröjsmål får den information som behövs vid efterspanings- och räddningsverksamhet samt underrättas om avslutande och avbrytande av efterspanings- och räddningsverksamhet.

Efterspanings- och räddningsenheten skall utan dröjsmål underrätta den behöriga sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen om mottaget larm, uttryckning samt om inledande och avslutande av efterspanings- och räddningsuppdrag.

Sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen skall utan dröjsmål underrätta huvudstaben om slutförandet av sådana efterspanings- och räddningsaktioner i vilka utländska statsluftfartyg eller statsfartyg har deltagit inom Finlands territorialvatten.

14 §

Förfarandet vid ansökan om arvode och ersättning

Vid ansökan om arvode eller ersättning som avses i 21 § sjöräddningslagen skall användas en blankett enligt ett formulär som fastställts av gränsbevakningsväsendet. Blanketten skall lämnas in till den behöriga sjöbevakningssektionen.

15 §

Tillståndspliktiga nödsignaler

Nödsignaler som avses i 25 § 2 mom. sjöräddningslagen, vilkas användning i andra situationer än nödlägen är tillåten med stöd av särskilt beviljat tillstånd på andra ställen än på fartyg eller luftfartyg är

1) fallskärmsraket eller handbloss som avger rött sken och

2) röksignal som avger orangefärgad rök.

16 §

Förfarande vid ansökan om tillstånd för användning av nödsignaler

Vid ansökan om tillstånd som avses i 25 § 2 mom. sjöräddningslagen att använda nödsignaler i andra situationer än nödlägen skall användas en blankett enligt ett formulär som fastställts av gränsbevakningsväsendet. Blanketten skall lämnas in till den behöriga sjöbevakningssektionen eller till polisen minst två veckor före den planerade övningen.

17 §

Anmälningar och information om tillståndspliktig användning av nödsignaler

Sjöbevakningssektionen och polisen skall när de beviljar tillstånd att använda nödsignal försäkra sig om att den behöriga sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen, nödcentralen, polisens larmcentral samt vid behov även enheten för luftfartens räddningstjänstsystem och sjöräddningscentralen i en grannstat i god tid före användningen av nödsignalen underrättas om det beviljade tillståndet.

Information om beviljade tillstånd skall lämnas till allmänheten och dem som rör sig på havet så som det närmare avtalas eller bestäms.

18 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse

Denna förordning träder i kraft den 1

februari 2002. Förordningens 8 § 2 mom. träder dock i kraft först ett år efter att förordningen har trätt i kraft.

En gränsbevakningsman som arbetar som sjöräddningsledare när denna förordning trä-

der i kraft, och som inte uppfyller de behörighetskrav som avses i 8 § 1 mom., får fortsätta i uppgiften även efter att denna förordning har trätt i kraft.

Helsingfors den 17 januari 2002

Minister *Kimmo Sasi*

Lagstiftningsråd Tomi Vuori

Nr 38

Statsrådets förordning**om betalning av frontunderstöd till vissa utländska frivilliga frontmän**

Given i Helsingfors den 17 januari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 7 c § lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988), sådant detta lagrum lyder i lag 689/2001:

1 §

Frontunderstöd kan på ansökan betalas enligt denna förordning

1) till en utländsk frontman i svåra ekonomiska omständigheter som är fast bosatt i Estland eller någon annanstans på det tidigare Sovjetunionens område och som frivilligt deltagit i Finlands krig, samt

2) till en frivillig frontman som är fast bosatt i Finland och som frivilligt deltagit i Finlands krig.

Med utländsk frontman avses den som har beviljats frontmannatecken för utlänningar enligt förordningen om frontmannatecken för utlänningar (418/1992) eller som uppfyller villkoren för beviljande av tecknet.

Till den som beviljats frontmannatecken enligt förordningen om frontmannatecken (772/1969) betalas dock inte frontunderstöd.

2 §

Frontunderstödet beviljas som engångsbetalning till ett belopp av 455 euro.

Helsingfors den 17 januari 2002

3 §

Utgifterna för frontunderstödet ersätts ur det anslag som i statsbudgeten under moment 33.22.57 reserverats för ändamålet.

4 §

Frontunderstödet beviljas av statskontoret enligt ansökan. Ansökan om bidraget skall lämnas in före utgången av år 2002.

5 §

Statskontoret meddelar vid behov närmare anvisningar om tillämpningen och verkställigheten av denna förordning.

6 §

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2002 och gäller till och med den 31 december 2002.

Denna förordning tillämpas vid betalningen av understöd för 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*Jurist *Karoliina Korte*

Nr 39

Statsrådets förordning**om rehabiliteringsverksamhet för krigsinvaliders makar och änkor samt krigsänkor**

Given i Helsingfors den 17 januari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 7 c § lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988), sådant detta lagrum lyder i lag 689/2001:

1 §

Till rehabilitering kan godkännas en person som behöver rehabilitering och:

1) vars make har skadats eller insjuknat till följd av krigen 1939–1945 så att hans invaliditetsgrad enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948) är minst 50 procent. Ytterligare förutsätts att makarna bor tillsammans. Intagning av en krigsinvalid för institutionsvård hindrar dock inte rehabilitering av maken;

2) vars make som skadats eller insjuknat till följd av de förhållanden som avses i 1 punkten har dött år 1976 eller därefter, om makens invaliditetsgrad vid hans död har varit minst 40 procent; och

3) vars make har dött eller försvunnit till följd av krigen 1939–1945 och som får försörjningspension enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst. Ytterligare förutsätts att personen i fråga har försörjt minst ett barn som har varit berättigat till försörjningspension. En person som på nytt har blivit berättigad till försörjningspension när ett senare ingånget äktenskap blivit upplöst kan inte godkännas till rehabilitering.

Vid val av personer som skall rehabiliteras skall företrädare ges sådana i 1 mom. 1 punkten avsedda personer vars make har en invalidi-

tetsgrad på 100 procent. Deras rehabilitering kan vid behov upprepas årligen.

2 §

En anstaltsrehabiliteringsperiod varar två veckor. Om rehabiliteringen sker på krigsinvalidernas brödra- eller sjukhem, rehabiliteringssjukhus eller diakonissanstalten i Uleåborg varar rehabiliteringsperioden dock tre veckor.

En dagrehabiliteringsperiod varar 10 dagar. Om dagrehabiliteringen sker på krigsinvalidernas brödra- eller sjukhem, rehabiliteringssjukhus eller diakonissanstalten i Uleåborg varar rehabiliteringsperioden dock 15 dagar.

Öppen rehabilitering kan omfatta en serie på högst 15 behandlingstillfällen. Kostnaderna för behandlingsserien får inte överstiga 500 euro per rehabiliteringsklient, dock så att kostnaderna för öppen rehabilitering som ges i hemmet får inte överstiga 750 euro per rehabiliteringsklient.

3 §

Statskontoret väljer på basis av ansökningar de personer som skall rehabiliteras. Till ansökan skall bifogas ett läkarintyg som visar behovet av rehabilitering. Till en ansökan om öppen rehabilitering skall bifogas en remiss eller en kopia av den.

4 §

Anstaltsrehabilitering och dagrehabilitering ges på sådana rehabiliteringsanstalter som Statskontoret godkänt. Öppen rehabilitering kan ges av serviceproducenter och självständiga yrkesutövare som avses i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990).

Statskontoret betalar kostnaderna för rehabiliteringen direkt till rehabiliteringsanstalterna, serviceproducenterna och de självständiga yrkesutövarna.

5 §

Utgifterna för rehabiliteringen ersätts av det anslag som i statsbudgeten för år 2002 reserverats för ändamålet under moment 33.22.56.

6 §

Statskontoret ger vid behov närmare anvisningar om tillämpningen och verkställigheten av denna förordning.

7 §

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2002 och gäller till och med den 31 december 2002.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning den 25 januari 2001 om rehabiliteringsverksamhet för krigsinvaliders makar och änkor samt krigsänkor (43/2001).

Helsingfors den 17 januari 2002

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Jurist *Karoliina Korte*

Nr 40

Statsrådets förordning**gällande ändring av förordningen om avgifter som uppbärs för tillfälliga statsgarantier som beviljas flygbolagen**

Given i Helsingfors den 24 januari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *ändras* 2 § 1 mom. förordningen (1024/2001) om avgifter som uppbärs för tillfälliga statsgarantier som beviljas flygbolagen enligt följande:

2 §

Passagerartrafik

Den garantiavgift som uppbärs för den statsgaranti som beviljas flygbolag som idkar passagerarflygtrafik fastställs på basis av maximibeloppet av ansvarigheten enligt statsgarantin och antalet passagerare inom den flygtrafik som bolaget idkat under garantiperioden enligt följande:

Garantiansvarighetens belopp, miljoner USD	Avgift per passagerare som deltagit i flygningen, euro
över 50— 150	0,50
över 150— 500	0,55
över 500—1000	0,80

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Helsingfors den 24 januari 2002

Finansminister *Sauli Niinistö*Regeringsråd *Veikko Kantola*

Nr 41

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om statens tekniska forskningscentral

Given i Helsingfors den 24 januari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, *ändras* i förordningen den 5 november 1993 om statens tekniska forskningscentral (940/1993) 2 § 2 mom., 3 § 1 och 2 mom., 11 § 2 och 3 mom. samt 12 § 2 mom., av dem 2 § 2 mom. och 12 § 2 mom. sådana de lyder i förordning 1078/1995 samt 11 § 2 mom. sådant det lyder i förordning 721/1999, som följer:

2 §

 Forskningscentralens verksamhetsorganisation består av en ledningsgrupp i vilken generaldirektören, överdirektören, förvaltningsdirektören och institutsdirektörerna är medlemmar samt av forskningsenheter och andra resultatenheter om vilka bestäms i arbetsordningen.

3 §

Vid forskningscentralen finns en generaldirektör, en överdirektör, en förvaltningsdirektör, institutsdirektörer, forskningsdirektörer och forskningsprofessorer samt annan personal i tjänsteförhållande eller arbetsavtalsförhållande.

Generaldirektören, överdirektören, institutsdirektörerna och forskningsdirektörerna har professorstitel.

11 §

 Dessutom krävs för tjänsten som generaldirektör, överdirektör, förvaltningsdirektör, forskningsdirektör, institutsdirektör och

forskningsprofessor högre högskoleexamen, god förtrogenhet med de uppgifter som hör till tjänsten och i praktiken visad ledarförmåga. För tjänsten som generaldirektör krävs ytterligare god förtrogenhet med forskningen inom den tekniska sektorn samt ledarerfarenhet.

Vid bedömningen av den skicklighet och förmåga som behövs för framgångsrik skötsel av generaldirektörs-, överdirektörs-, institutsdirektörs-, forskningsdirektörs- och forskningsprofessorstjänsterna beaktas meriter inom forskning och ledning av forskningsarbete samt praktisk förtrogenhet med det område som tjänsten företräder.

12 §

 Överdirektören, förvaltningsdirektören, institutsdirektörerna, forskningsdirektörerna och forskningsprofessorerna utnämns av forskningscentralens styrelse på föredragning av generaldirektören.

 Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Helsingfors den 24 januari 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Äldre regeringssekreterare Anja Liukko

Nr 42

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om ändring av inkomstgräns avsedd i 18 § 2 mom. lagen om skada, ådragen i militärtjänst**

Given i Helsingfors den 16 januari 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 43 a § 2 mom. lagen den 28 maj 1948 om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948), sådant detta lagrum lyder i lag 973/1980:

1 §

Den i 18 § 2 mom. lagen om skada, ådragen i militärtjänst avsedda inkomstgräns som berättigar till tilläggsränta till fullt belopp är i varje dyrhetsklass 4 574 euro.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 16 december 1998 om ändring av inkomstgräns avsedd i 18 § 2 mom. lagen om skada, ådragen i militärtjänst (1025/1998).

2 §

Denna förordning träder i kraft den 31 januari 2002.

Helsingfors den 16 januari 2002

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Jurist Karoliina Korte

Nr 43

Undervisningsministeriets förordning**om ändring av undervisningsministeriets beslut om priser per enhet för anläggningsprojekt inom undervisnings- och biblioteksväsendet**

Given i Helsingfors den 23 januari 2002

I enlighet med undervisningsministeriets beslut

ändras i undervisningsministeriets beslut av den 4 februari 1999 om priser per enhet för anläggningsprojekt inom undervisnings- och biblioteksväsendet (161/1999) 2 §, 4 § 1 mom. och 6 § sådana de lyder i undervisningsministeriets förordning 126/2001, som följer:

2 §

Priset per enhet för ett utrymme som hör till dyrhetsklass 100 är 1 235 euro per nyttokvadratmeter. Priset per enhet för utrymmen som hör till andra dyrhetsklasser fås genom att priset per enhet för ett utrymme i dyrhetsklassen 100 multipliceras med dyrhetsklassen för utrymmet i fråga och resultatet divideras med 100.

4 §

De priser per enhet som uträknats enligt 2 och 3 § höjs på basis av att utrymmena utrustas som följer:

	€
a) grundläggande utbildning och gymnasieutbildning	119
b) allmänna bibliotek	175

6 §

De priser per enhet som avses i 2 och 4 § motsvarar kostnadsnivån vid poängtalet 102,4 enligt byggnadskostnadsindex för oktober 2001 (2000 = 100).

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2002 och tillämpas på anläggningsprojekt för vilka statsandel beviljas 2002.

Helsingfors den 23 januari 2002

Undervisningsminister *Maija Rask*Överingenjör *Erkki Salmio*